

Slavko erdhi në **Rakosh/Rakoš**. Me qenë se ishte natë, Slavko frikësohej që të vazhonte udhën për në fshatin e vet, kështu që natën e kaloi te Slavoljubi. Të nesërmen, më **26.06.1998**, në mëngjes u nisën së bashku me veturën e Slavoljubit të tipit *Lada* për në Kërrninë/Krnjina. Disa minuta më pas, Milosava, bashkëshortja e Slavoljubit, ka dëgjuar të shtënat dhe ka vrapuar në atë drejtim. Aty, afro 300 metra larg shtëpisë, e gjeti veturën dhe trupat e pajetë të bashkëshortit Slavoljubit dhe kumbarës Slavko në brendësi të saj. Po ashtu, ajo i ka vërejtur dy burra me rroba të zeza, duke ikur në drejtim të pyllit. Slavoljubi ishte qëlluar me 19 plumba, ndërsa një plumb i ishte shkrepur në majë të kokës. Është varrosur më 27.06.1998 në varrezat në Rakosh/Rakoš. Slavko është varrosur në varrezat në Kërrninë/Krnjina.

Burimet: deklarata M.G, FDH-32827; deklarata M.G, FDH-32105; deklarata J.Đ, FDH-5504; deklarata A.R, FDH-7138; SV SRJ, *Junaci otadžbine*, 22; FHP, *Haški tribunal, Sudejni Slobodanu Miloševiću*, XVIII, 255; ICTY, IT-05-87 (M. Milutinović dhe të tjerë), Ex.ID00721, FDH-31327; SMIP, *Terroristički...*, III, 905, 934; KMKRFJ, *Personat...*, FDH-10832; Z. Stijović, *Kosmet...*, 110.

Rrustem (Ali) Lulaj

(10.08.1961. shqiptar nga Ratishi i Ulët/Donji Ratiš, komuna e Deçanit/Dečani, bujk)

Rrustemi ka jetuar në Ratish të Ulët/Donji Ratiš me tezen Ajnen. Prindërit i kishin vdekur qysh para lufte. Nga viti 1992, ishte në burg duke e vuajtur dënimin për shkak të vrasjes. Së pari ishte në Dubravë/Dubrava, ndërsa më pas në **Gjurakoc/Đurakovac**. Tezja Ajne Lulaj, për herë të fundit e shihte të gjallë më **7.07.1998**, kur e vizitoi atë në burg, me ç'rast Rrustemi i tha që mos të vinte më për vizitë, sepse "situata është përkeqësuar". Nga ajo ditë për fatin e Rrustemit nuk dihet asgjë. Pas lufte, familja ka dëgjuar thash e thëna të ndryshme. Njëra prej tyre thoshte se Rrustemi ka ikur nga burgu. Zhdukja e Rrustemit është e evidentuar në listën e KNKK-së, në lëndën me numër BLG-803473-01.

Burimet: deklarata A. L, FDH-29578; KNKK, *Persona të zhdukur...*, FDH-9795.

Ramë (Sokol) Gashi

(2.02.1925, shqiptar nga Lutogllava/Ljutoglava, komuna e Pejës/Peć, bujk, tetë fëmijë)

Rreth datës 10.05.1998, Rama së bashku me bashkëshorten e vet, të bijën dhe dy nipa kanë kaluar në një kasolle në bjeshkën *Mokna*, afër fshatit **Shushicë/Sušica**. Në datën **29.07.1998**, rreth orës 08:00 të mëngjesit, Rama e çoi bagëtinë në kullosje rreth dy kilometra larg kasolles. Pas dite, bagëtia është kthyer vet. Familjarët u nisën për ta kërkuar Ramën. Të nesërmen, rreth orës 05:00 të mëngjesit, e gjetën trupin e tij të mbuluar me degë dëllinjë. Po atë ditë, Ramush Nimanaj e ka bartur trupin e Ramës në Istog/Istok. Rama u varros më 31.07.1998 në varrezat e fshatit. Në vitin 2001, ekspertë ndërkombëtarë të mjekësisë ligjore e kanë zhvarrosur trupin e tij. Pas pesë javësh dhe identifikimit të tij, familjarët i kanë rivarrosur mbetjet mortore të Ramës në të njëjtin vend.

Burimet: deklarata S.G, FDH-14015; FDH, *Që njerëzit ti mbajnë në mend njerëz*, pyetësor, FDH-29761.

Nexhmedin (Adem) Elshani

(5.11.1964, shqiptar nga Ozrimi/Ozdrim, komuna e Pejës/Peć, teknik financiar, pjesëtar i UÇK-së)

Nexhmedini ka punuar në Zvicër, ndërsa në Kosovë u kthye në vitin 1997. Aderoi në UÇK më 24. 03.1998. Ai u bë komandat i shtabit lokal në Ozdrim/Ozrim. Më datën **28.08.1998**, Nexhmedini me tetë bashkëluftëtarë të vet ishin në përcjellje të një grupi civilësh deri në fshatin Jabllanicë/Jablanica. Gjatë kthimit, në fshatin **Ilixha e Pejës/Banjica (Pećka)**, grupi i Nexhmedinit ka rënë në pusi të forcave serbe. Pjesëtarët e UÇK-së u shpërndanë në anë të ndryshme. Askush nuk kishte parë se çka ka ndodhur me Nexhmedinin. Më vonë, po atë ditë, vëllai i Nexhmedinit, Ahmeti, me disa kushërinj u nisën për ta kërkuar. Trupin e tij e kanë gjetur në vendin ku pjesëtarët e UÇK-së u ndeshën me forcat serbe. Nexhmedini është varrosur më 29.08.1998 në varrezat e fshatit të tij të lindjes në Ozdrim/Ozrim.